

Դ. ՏԱՐԻ ԹԻԻ 47—48 ՄԱՅԻՍ—ՅՈՒՆԻՍ 1930

NA-5350.

Դ Ա Դ Ա Ր

Ներկայ Մայիս-Յունիս միացեալ թիւով վերջ կը դառնէ «Բու-
ժանք»ի չորրորդ և վերջին տարին:

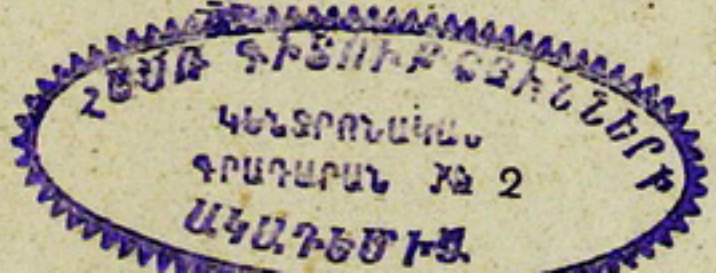
Արդարեւ պիտի դադրեցնենք «Բուժանք»ի հրատարակութիւնը:

Զորս տարի առաջ անոր հրատարակութեան ձեռնարկեցինք՝
պակաս մը լեցնելու համար, համոզուած որ ան կոչուած էր իրական
պահանջ մը գոհացնելու իբրեւ առաջնորդ ժողովուրդին առողջապա-
հական կրթութեան:

Չէինք սխալած: «Բուժանք»ը իր ազդեցութեամբ, իր մատչելի
պարունակութեամբ և կանոնաւոր հրատարակութեամբ, ջերմ ըն-
դունելութիւն գտաւ ամէն տեղ, տարածուեցաւ ամէն կողմ և ունե-
ցաւ յաջողութիւն մը, զոր ներկայ պայմաններուն մէջ, այն ալ մաս-
նագիտական թերթի մը համար, բացառիկ կարելի է համարել:

Այս յաջողութիւնը և «Բուժանք»ի կատարած օգտակար դերը
հաստատող ընթերցողներու նամակներն ու գնահատականները, լիս-
վին փոխարինեցին նիւթական և ֆիզիքական այն գոհողութիւնները
զորս ըրինք թերթը հետզհետէ աւելի գործնական, ճոխ ու օգտակար
դարձնելու և միևնոյն ատեն կանոնաւորաբար հրատարակելու հա-
մար: Եւ այդ նպատակով սիրով գոհեցինք մեր հանգիստի և յաճախ
մեր անձնական գործի ժամերը:

Դժբախտաբար, «Բուժանք»ի հրատարակութեան պարտադրած
բեռը, մասնաւորաբար «սեւ աշխատանքը» (տպագրական, վարչական,
և այլն) հետզհետէ այնքան ծանրացաւ որ, կը պահանջէր առանձին
կազմակերպութիւն իսկ մեր անձնական ծանր զբաղումը թոյլ չի
տար այդ պերճանքը: Միւս կողմէ, ներկայ պայմաններով շարու-

նակութիւնը, պիտի ստիպէր մեզ անխնամ և անկանոն հրատարակել զայն, ինչ որ տանելի չէ մեզի համար:

Այս երկընտրանքին առջև, և չգտնուելով մարմին մը՝ որ ուզէր ստանձնել «Բուժանք»ի հրատարակութեան հոգատարութիւնը, ստիպուեցանք գործադրել զայն դադրեցնելու որոշումը, զոր տուած էինք ամիսներ առաջ: Այս դադարը կրնայ ժամանակաւոր ըլլալ, որովհետև անկարելի չէ որ ժամանակ մը յետոյ «Բուժանք» նոր շրջան մը վերսկսի: Մինչ այն, մենք ուրիշ միջոցներով պիտի շարունակենք «Բուժանք»ի կատարած դերը: Որովհետև համոզուած ենք որ գաղութներու մէջ ցրուած ժողովուրդը կարելի եղած չափով առողջ պահելը՝ կենսական պահանջ մը և հիմնական պարտականութիւն մըն է բոլորին համար: Մեր կարծիքով լաւագոյն միջոցը պիտի ըլլար՝ Փարիզի Բժշկ. Միութեան նախաձեռնութեամբ և բոլոր բժշկ գրողներու (Ֆրանսա թէ այլուր) մասնակցութեամբ կազմուած խմբագրական մարմնի մը կողմէ, պարբերաբար գործնական առողջապահական ժողովրդական յօդուածներ հրատարակել ամբողջ հայ Մամուլին մէջ միաժամանակ: Ծրագիր մըն է այս, կարօտ ուսումնասիրութեան, բայց ոչ անիրագործելի:

Թեթև սրտով չէ որ դրի կ'առնենք այս տողերը: Բայց, ինչպէս դիտել տուինք, լաւագոյն է կարճ և օգտակար շրջան մը բոլորել կանոնաւոր, քան տասը տարի քաշքշել Թարթալուամներով:

Այս առթիւ, պարտականութիւն կը սեպենք մեր խորին շնորհակալութիւնը յայտնել մեր աշխատակիցներուն, Փարիզի Կ. Խաչին, մեր բարեկամներուն և ընթերցողներուն, որոնք իրենց բարոյական և նիւթական աջակցութիւնը բերին «Բուժանք»ի հետապնդած նպատակին:

ԲԺ. Լ. ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ

ԲԺՇԿՈՒՀԻ ՏԻԿԻՆ ԱՂԱԽՆԻ ԳՐԳՈՅԵԱՆ

Մայիս 24 ին ահուելի արկածի մը գոհ գնաց՝ բժշկուհի Տիկին Աղաւնի Գրգոյեան, կիներ «Բուժանք»ի աշխատակից ԲԺ. Եր. Գրգոյեանի: Տարաբախտ հանգուցեալը ծնած էր Պօլիս, երկրորդական ուսումը ստացած էր Սկիւտարի «Հայ Սֆուլ» ին մէջ, բժիշկ վկայուած էր Փարիզի Համալսարանէն: Իր եղբրական մահով՝ Փարիզի Հայ Բժշկ. Միութիւնը և Կ. Խաչի Օգն. Մասնաճիւղը կը կորսնցնեն նոանդուն և անձնուէր անդամ մը, որ միշտ պատրաստ էր իր աջակցութիւնը բերելու բժշկական-հասարակական ունէ ձեռնարկի:

Այս տխուր առթիւ «Բուժանք» իր խորին ցաւակցութիւնները կը յայտնէ իր վշտակիր արուեստակցին և աշխատակցին: